

بیانیه کنفرانس ششم

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران، کنفرانس ششم خود را در روزهای ۲۰ و ۲۱ اوت، با شرکت نمایندگان اعضای تشکیلات از کشورهای مختلف برگزار کرد. بحث اصلی کنفرانس بر گزارش کمیته خارج و ترسیم چشم‌انداز آتی فعالیت حزب کمونیست ایران در خارج کشور متمرکز شد و کنفرانس در این راستا دو روند اساسی ایران و جهان را که به ویژه بر شرایط و برنامه کار ما تاثیر می‌گذارند مورد تاکید قرار داد.

الف - در داخل ایران تناسب قوای سیاسی به صورت دو فاکتو به نفع جنبش‌های اعتراضی جامعه تغییر کرده و جنبش کارگری، جنبش کردستان، جنبش زنان، جوانان و دانشجویان، در سال‌های اخیر به مراتب فعال‌تر شده و مبارزات آن‌ها هر روز توده‌ای‌تر و سراسری می‌شود. جنبش اول ماه مه، در دو سال اخیر و تحرک اخیر جنبش انقلابی کردستان به ویژه اعتصاب سراسری ۱۶ مرداد ۱۳۸۴ که مهر جریان رادیکال و سوسیالیستی را بر خود داشت، گواه این واقعیت است.

طبقه کارگر که در شرایط فلاکت‌بار اقتصادی، زیر خط فقر هیچ امیدی به بهبود شرایط اجتماعی زندگی خود تحت حاکمیت رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی برای خود نمی‌بیند و برای دفاع از حیات و معیشت خود فعالیت‌ها و تلاش‌های ارزشمندی را برای ایجاد تشکل‌های توده‌ای و طبقاتی خود شروع کرده است.

زنان ایران که دوره سیاه دهه‌های ۶۰ و ۷۰ را پشت سر گذاشته و در دفاع از حقوق اولیه خود جسورانه و متشکل‌تر وارد صحنه مبارزات سیاسی و اجتماعی شده است.

توده‌های میلیونی جوانانی که آینده خود را تحت حاکمیت این رژیم تیره و تار می‌بینند، تسلیم فشارهای نیروهای سرکوبگر رژیم نمی‌شوند.

جنبش کردستان که قدرت یکپارچه خود را در تحریم نمایش انتخابات ریاست جمهوری و اعتصاب عمومی ۱۶ مرداد به رژیم نشان داده است، با آمادگی بسیار بیش‌تری به رویارویی با حاکمیت می‌پردازد. همه این جنبش‌ها و حرکت‌های اجتماعی در موقعیتی نیستند که احمدی‌نژاد و پاسداران و کلیه دم و دستگاه جمهوری اسلامی در پشت سر او بتواند آن‌ها را خاموش و یا کنترل کنند.

بر همین اساس، تشکیلات ما در خارج کشور بایستی تمام توان خود را به کار بیندازد؛ صدای حق‌طلبانه و رهایی‌بخش این جنبش‌ها و مبارزات آن‌ها را از یک سو به گوش افکار عمومی

مردم آزادیخواه جهان، تشکل‌های کارگری، احزاب و سازمان‌های چپ و سوسیالیست، نهادهای مدافع حق و حقوق انسان‌ها برساند و از سوی دیگر همبستگی و حمایت آن‌ها را با این جنبش‌ها جلب نماید.

ب- جنبش ضدسرمایه‌داری و نارضایتی عمومی از سیاست‌های دولت‌ها و گروه‌بندی‌های سرمایه‌داری از قبیل اتحادیه اروپا، بانک جهانی، سازمان تجارت جهانی، اجلاس کشورهای گروه ۸ و غیره ابعادی تودای پیدا کرده است. برگزاری مانیفست‌های جهانی جنبش ضدسرمایه‌داری، مبارزین ضدسیاست‌های نئولیبرالیستی و نظامی‌گری و جنگ‌طلبی سببانه ناشی از آن، تظاهرات وسیع در هنگام برگزاری نشست‌های گروه‌ها و دولت‌های سرمایه‌داری، پاسخ رد مردم اروپا به قانون اساسی اتحادیه اروپا که نماد سلطه سیاست‌های نئولیبرالی بر جامعه اروپایی بود، همه این‌ها در کنار رشد و گسترش مبارزات کارگری در مراکز تولیدی و صنعتی جهان، زمینه‌های مادی شکوفایی آلترناتیو چپ برای بنا نهادن جهانی دیگر را فراهم کرده‌اند.

با توجه به این دو روند اساسی که فوقاً به آن اشاره شد، تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران با اتکا به مباحثات و مصوبات کنفرانس ششم خواهد کوشید که در دوره آتی فعالیت‌های خود را بر چشم‌انداز و اولویت‌های زیر در هماهنگی با فعالیت‌های حزب در ایران متمرکز نماید.

جنبش کارگری

در زمینه جنبش کارگری اساسی‌ترین وظیفه ما کمک به ایجاد و تقویت همبستگی بین‌المللی کارگران ایران و طبقه کارگر جهانی است و این وظیفه خود را به ویژه از طریق اقدامات زیر انجام خواهد داد:

— انعکاس مبارزات کارگران ایران در خارج از کشور از طریق ترجمه روتین اخبار این مبارزات به زبان انگلیسی و زبان‌های محلی.

— سازماندهی و حضور فعال در کمپین‌هایی که به منظور پشتیبانی از جنبش کارگری ایران بر پا می‌شوند.

— تهیه گزارشات سیاسی از اعتصابات و مبارزات کارگری در جهان و انعکاس آن در ارگان‌های تبلیغی حزب.

— ارتباط منظم با اتحادیه‌ها، نهادها، انجمن‌ها و سایت‌های کارگری.

— تهیه و ترجمه ماتریال و ادبیات سیاسی در مورد جنبش کارگری ایران و جهان.

جنبش ضد سرمایه داری (آنتی گلوبالیزاسیون)

با توجه به آنچه که در مقدمات این بیانیه اشاره شد، تشکیلات ما لازم است به اشکال مختلف در این اعتراضات بزرگ شرکت نماید و به سهم خود به تقویت گرایش رادیکال و سوسیالیستی در این جنبش جهانی کمک کند.

– گروه‌های فعال و نزدیک به خود را بیابد و بکوشد با آن‌ها وارد همکاری و اتحاد عمل‌های معینی بشود.

– فرستادن هیات برای شرکت در فروم‌های اجتماعی و معرفی حزب و مواضع کارگری کمونیستی و اجتماعی آن از طریق تریبون این فروم‌ها.

– شرکت در تظاهرات‌هایی که از جانب این جنبش در کشورهای مختلف برگزار می‌شود.

– تهیه گزارش‌های سیاسی – خبری از این حرکت‌ها و معرفی اهداف و مانیفست آن در سطح ایران.

– ثبت کردن حزب کمونیست ایران به عنوان یکی از جریان‌هایی که در فروم اجتماعی جهانی این تشکل عضویت دارد.

جنبش انقلابی کردستان

تشکیلات ما لازم است فعالیت‌های خود را در زمینه دفاع از جنبش مردم کردستان گسترش دهد. در دوره‌ای که از یک سو اصلاح طلبان دوروبر رژیم سعی دارند با تقلیل خواست‌ها و آرمان‌های آن‌ها و تبدیل کردن آن به زائده سیاست‌های لیبرالی سرتاسری خود این جنبش را کنترل نمایند و از سویی دیگر احزاب و جریان‌های ناسیونالیست می‌کوشند با وعده‌های بی‌پایه مردم کردستان را به سیاست‌های آمریکا در منطقه امیدوار کنند و عملاً آن‌ها را از عرصه مبارزه مستقل برای کسب حقوق انسانی خود دور نگه دارند، تشکیلات ما در خارج کشور لازم است در هماهنگی با سیاست‌های کومه‌له در کردستان، برای جلب پشتیبانی و همبستگی بین‌المللی با مبارزات مردم حق طلب و انقلابی کردستان فعالیت‌های گسترده‌ای را در اولویت کار خود قرار دهد. پاسخ یک‌صدای مردم کردستان به فراخوان کومه‌له در ۱۶ مرداد، یک‌بار دیگر نشان داد که سیاست‌های رادیکال و سوسیالیستی در جنبش کردستان از زمینه‌های اجتماعی نیرومندی برخوردار است و این وضعیت وظیفه کلیه بخش‌های تشکیلات حزب و از جمله تشکیلات خارج کشور را در ارتباط با جنبش کردستان سنگین تر می‌کند.

جنبش زنان

جنبش زنان در ایران و در خارج کشور در چند سال اخیر گسترش یافته است. در جنبش زنان نیز همچون سایر جنبش‌های اجتماعی گرایش‌های متفاوتی مشغول فعالیت هستند. تشکیلات ما در خارج کشور لازم است به این عرصه توجه جدی‌تری کرده و به سهم خود گرایش سوسیالیستی و رادیکال در جنبش زنان را تقویت نماید و در این رابطه:

– فعالیت‌های جنبش رادیکال زنان را در خارج کشور منعکس و حمایت و پشتیبانی افکار عمومی را به سوی آن جلب نماید.

– تبلیغات و روشنگری سیاسی در مورد مسئله زن را به زبان‌های مختلف گسترش داده و به ارائه سمینار و بحث‌های سیاسی در این زمینه اقدام کند.

– گسترش نمونه‌هایی مانند «راديو صدای زنان» را در نقاط دیگر در دستور قرار دهد.

– برقراری ارتباط و همکاری بین فعالین این عرصه را در تشکیلات و بیرون آن تشویق کند و تسهیلات لازم برای شکل‌گیری این همکاری‌ها را فراهم کند.

دفاع از حقوق پناهندگان

سیاست پناهندگی دولت‌های اروپایی و بقیه کشورها روز به روز سخت‌گیرانه‌تر شده و به شکل هماهنگ‌تری اجرا می‌شود. بویژه دولت‌های اروپایی دیوار چینی برای جلوگیری از ورود پناهندگان به دور خود کشیده و از پذیرش پناهندگانی که از جهنم جمهوری اسلامی و سایر کشورهای دیکتاتوری فرار کرده‌اند، امتناع می‌ورزند. نه فقط پناهجویان کرد و ایرانی در ترکیه که در چند سال اخیر شرایط بسیار دشوار و غیرانسانی قرار گرفته‌اند و بارها توسط دولت و مقامات امنیتی ترکیه مورد آزار و فشار قرار گرفته‌اند، بلکه پناهندگان در سایر کشورها نیز دچار همین سرنوشت بوده و بارها به اعتراض، تحصن و حتی متاسفانه خودکشی اقدام کرده‌اند. برای این که بتوان بر سرنوشت این پناهجویان تاثیر گذاشته و سازمان ملل، دولت ترکیه و دولت‌های اروپایی و غیره را وادار به عقب‌نشینی و قبول مسئولیت در قبال سرنوشت آن‌ها و اجرای کنوانسیون پناهندگی سازمان ملل نمود، لازم است که یک مبارزه و حرکت گسترده و تاثیرگذار را با همکاری و اتحاد عمل مجموعه نهادها، سازمان‌ها و تشکیلات مدافع حقوق پناهندگان و همکاری نیروهای سیاسی به ویژه جریان‌های چپ به راه انداخت. تلاش پراکنده این جریان‌ها و نهادها بایستی به هم وصل شود و هماهنگ گردد. این امر امروز بیش از هر زمانی ضروری است و نباید فدای منافع سازمانی و

سکتاریستی گروه های سیاسی شود.

کنفرانس ششم تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران

اوت ۲۰۰۵